

پیامد های کم توجهی به مرمت آثار تاریخی کشور و چالش های باز زنده سازی آن در معماری معاصر ایران

Behrooz Fardipour

بهروز فردی پور

دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی-واحد نطنز

Master's degree in Architectural Engineering, Islamic Azad University-Natanz Branch

چکیده :

در گوشه و کنار میهن عزیزمان ایران و در اغلب شهر ها و روستا های آن شاهد آثار تاریخی بجای مانده از گذشته هستیم که اغلب قدمت طولانی دارند و به دلایل مختلف ، برخی تخریب شده و تعدادی نیز در حال ویران شدن است چه بصورت عمد و یا متأثر از گذر زمان. اگر چه در چند دهه اخیر با تلاش دست اندر کاران ، بعضی از این گنجینه های ارزشمند مرمت و باز سازی گردیده ، مع الاوصف بنظر میرسد روند فعلی با عنایت به گستردگی آثار موجود که سالهای سال به حال خود رها شده نا کافی باشد. و کماکان شاهد و ناظر مخروبه های آثار گرانبها بهمراه فراموشی و پاک شدن خاطرات گذشته باشیم که بخش مهمی از فرهنگ و اصالت ما را در دل خود دارد. و چون به اهمیت آنها واقف نیستیم نتایج مطلوبی هم در این راستا عایدمان نمی شود. بعلاوه ، خواسته و یا نا خواسته نسل های بعدی که فرزندان خود ما هستند را از دیدن چنین میراث گرانبهائی محروم می سازیم در نتیجه به علت نا آشنایی آنها و همچنین عدم مشاهده ابنیه های تاریخی ، چندان میل و رغبتی هم برای کند و کاو در این وادی از خود نشان نمی دهند. در این پژوهش سعی گردیده ضمن اشاره به دو نمونه از بنا های تاریخی نیمه ویران شده در شهر شاهین و ارائه راهکاری در جهت سرعت بخشیدن به چالش و معضل موجود در مرمت آثار تاریخی در کشور پرداخته شود که بدون شک ، دغدغه همه ی دلسوزان و علاقه مندان به حفاظت از میراث فرهنگی کشور خواهد بود.

کلید واژه : مرمت آثار تاریخی ، پیامد های کم توجهی ، باز زنده سازی ، معماری معاصر